Не сягнуть твоєї вроди
Діві ні одній.
Ніби музика, над води
Лине голос твій.
На ті звуки ніжні, милі
Океан стиха в безсиллі,
Опадають сонні хвилі,
Спить і тепловій.

Місяць сріблом пише в тиші
Води мовчазні,
Відхлань так спокійно дише,
Мов дитя вві сні.
Перед тебе ненастанно
Так мій дух зітха, кохана,
Як безодня океанна
В літні теплі дні.

28 березня 1816